

Найбільшими українськими стартапами, профінансованими і розвиненими за допомогою краудфандінга, стали LaMetric (зібрано \$ 369 тис.), Petcube (\$ 251 тис.), Спалах iBlazr (\$ 156 тис.) [3].

У лютому 2013 р створена друга українська платформа Na-Starte. За цей час запущено понад 40 проектів (і близько 300 залишилися на стадії створення або модератції), 90% всіх опублікованих проектів – комерційні [2].

Таблиця 1

ТОП-5 лідерів краудфандінгового фінансування в Україні

Сектор	Сума зібраних коштів, \$ млрд.
Бізнес і підприємництво	6,70
Соціальні ініціативи	3,06
Кіно та театральне мистецтво	1,97
Нерухомість	1,01
Музика та звукозапис	0,74

Аналітика підтверджує, що краудфандінгове фінансування зовсім не охоплює аграрний сектор, а отже – є перспектива успішних проектів. Щоб залучити кошти розглянутим способом, сільгоспвиробникам необхідно мати інноваційні ідеї, роблячи акцент на екологічно чистих продуктах та забезпеченні продовольчої безпеки українського суспільства.

Для ефективного відтворюваного розвитку в сільськогосподарських підприємств виникає необхідність у залученні нетрадиційних для вітчизняної економіки джерел фінансових ресурсів. Але для цього потрібно, по-перше, досконально вивчити досвід країн, де вже застосовується даний інструмент залучення фінансових ресурсів, а по-друге, створити необхідний механізм акумуляції та активізації коштів і відповідну законодавчу базу.

Література

1. Гривківська О.В. Джерела фінансування підприємств аграрного сектора економіки//Формування ринкових відносин в Україні: Збірник наукових праць. – 2014. – Вип.4(35). – С.89–92.
2. Фінансування натопом [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://inventure.com.ua>.
3. Crowdfunding Industry Report 2013 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.crowdsourcing.org/editorial/2013cf-thecrowdfunding-industry-report/25107>.

УДК 336

*Птащенко Ліана Олександрівна,
доктор економічних наук, професор
Онисенко Катерина Владиславівна,
магістрант*

Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ КОМУНАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Затяжне функціонування української економіки в умовах кризи призводить до

суттєвих деформацій економічної кон'юнктури, а також негативно впливає на мотиви поведінки господарських суб'єктів.

Підприємства житлово-комунальної власності за сьогоденних економічних умов здебільшого є збитковими за рахунок недостатнього фінансування. Однією з основних причин низької рентабельності комунальних підприємств є застаріла матеріально-технічна база. Тому необхідною умовою для ефективного функціонування підприємств комунального сектору є їх модернізація, що потребує відповідного фінансового забезпечення. Для якісного реформування комунальних підприємств недостатньо власних фінансових ресурсів, тому вкрай важливим є формування нового механізму фінансування підприємств комунальних підприємств, активнішого залучення інвесторів у дану сферу.

Існують різноманітні інструменти здійснення реструктуризації. Кожне підприємство обирає їх індивідуально, залежно від конкретної ситуації й своєї мети щодо запровадження змін. Проте основним критерієм оцінки доцільності нововведень є отримання додаткових грошових потоків, які визначають ринкову вартість компанії.

Визначаючи зміст поняття «реструктуризація», зупинимось на найзагальнішому: «реструктуризація» – це радикальна зміна структури господарської організації (активів, власності, фінансів, управління, кадрів тощо).

Концепція реструктуризації в умовах виникнення кризових ситуацій повинна переслідувати дві основні цілі:

- 1) забезпечення дієздатності на короткий термін;
- 2) відновлення конкурентоспроможності на тривалий час.

У короткий термін оперативні перетворення мають забезпечити вирішення проблеми ліквідності. На віддалену перспективу підприємство повинне планувати здійснення глибоких, обумовлених ринком внутрішніх стратегічних перетворень (рис. 1).

В рамках загальної концепції шляхом реалізації оперативних заходів мають бути вирішеними проблема ліквідності (скорочення дебіторської заборгованості, продаж непотрібного майна), а також завдання поліпшення результатів діяльності (за рахунок скорочення витрат на персонал, матеріальних та інших видів витрат, у тому числі за рахунок поліпшення якості).

Підприємство лише тоді може досягти довгострокового відновлення конкурентоспроможності, коли на основі вивчення умов ринку конкуренції виробить адекватну стратегію, створить ефективну організаційну структуру, дослідить і усуне слабкі ділянки виробничих процесів, реформує систему управління [1].

Узагальнення підходів науковців дають підставу для висновків про неоднорідність трактувань поняття «реструктуризація» підприємства. Реструктуризація розглядається насамперед як цілеспрямований комплекс змін в організаційно-функціональній структурі підприємства, здатних підвищувати ефективність його діяльності. В аспекті антикризового управління визначено мету реструктуризації – вихід підприємства на якісно новий рівень розвитку за рахунок створення ефективної системи його функціонування, спроможної своєчасно адаптуватися до змін навколишнього середовища [2].

Незважаючи на те, що реалізація комплексу заходів, передбачених Загальнодержавною програмою реформування і розвитку житлово-комунального господарства на 2009-2014 роки [3], сприяла деяким позитивним змінам у даній галузі, більшість завдань щодо підвищення ефективності та надійності її функціонування залишається невирішеними, в тому числі, й забезпечення беззбиткової діяльності підприємств ЖКГ. Так, протягом 2014 року підприємства ЖКГ отримали збитки у сумі 3,0 млрд. грн (найбільші збитки у підприємств комунальної теплоенергетики та

водопровідно-каналізаційного господарства, 1,9 млрд. грн. та 0,9 млрд. грн. відповідно) [4].

Рис. 1. Комплекс оперативних та стратегічних заходів реструктуризації підприємства

На зміну Загальнодержавній програмі прийшли лише точкові ініціативи, уряд не запропонував цілісного погляду на те, як має розвиватися галузь у подальшому.

За таких умов визначення проблем діяльності комунальних підприємств, аналіз причин виникнення цих проблем та пошук шляхів їх розв'язання є важливими завданнями для подолання існуючих негативних тенденцій функціонування галузі.

Таким чином, модернізація галузі ЖКГ потребує диверсифікації джерел фінансування, потребує зміни правил поведінки, усвідомленні особистої відповідальності членів територіальної громади та особистої фінансової участі у розвитку комунальних підприємств. Необхідною умовою для підвищення інвестиційної привабливості комунальних підприємств є створення відповідної інформаційної інфраструктури, що дасть змогу інвестору концентрувати та обробляти всю необхідну інформацію щодо загальних умов реалізації його інтересів. Нагальною потребою є також удосконалення нормативно-правової бази щодо інвестиційної діяльності та зменшення податкового навантаження на сектор комунальних підприємств.

Література

1. Аистова М.Д. Реструктуризація підприємств: вопросы управления. Стратегии, координация структурных параметров, снижение сопротивления преобразованиям / М.Д. Аистова. – Альпина Паблишер, 2012. – 287с.
2. Моргулець О.Б. Реструктуризація підприємства як інструмент антикризового управління: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.00.04 / О.Б. Моргулець. – К.: КНУТД, 2008. – 21 с.
3. Програма реформування і розвитку житлово-комунального господарства на 2009-2014 роки // МіськегосподарствоУкраїни. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua/laws/show/1869-15